

(3) Do egzaminu dopuszczone będą osoby, posiadające obywatelstwo polskie, które przed wejściem w życie ustawy niniejszej:

- a) ukończyły dwuletnią szkołę pielęgniarstwa o zatwierdzonym przez właściwe ministerstwo statucie i programie,
- b) ukończyły szkołę pielęgniarstwa, zatwierdzoną w myśl wydanych przez b. państwa zaborcze przepisów, obowiązujących na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego,
- c) ukończyły najmniej sześciomiesięczne kursy pielęgniarские i wykazały się dwuletnią pracą zawodową pielęgniarską,
- d) wykazały się pięcioletnią pracą zawodową pielęgniarską szpitalną lub higieniczno-zapobiegawczą, przyczem kursy pielęgniarские mogą być zaliczone, jako praca zawodowa pielęgniariska, licząc jeden miesiąc kursu za 6 miesięcy pracy zawodowej. Minister Opieki Społecznej ustali w drodze rozporządzenia, które kursy mogą być zaliczone, jako praca zawodowa,
- e) wykazały się czteroletnią pracą zawodową pielęgniarską, pod warunkiem uzupełnienia brakującego roku pracy zawodowej przez odbycie kursu, wymienionego w art. 17.

(4) Ponadto do egzaminu dopuszczone będą osoby, posiadające obywatelstwo polskie, znajdujące się w okresie próbnym (postulacie) lub nowicjacie, zgłoszone przez zgromadzenia zakonne w ciągu 3 miesięcy od wejścia w życie ustawy niniejszej, pod warunkiem, że przed przystąpieniem do egzaminu przejdą przeszkolenie, które ustali rozporządzenie wykonawcze, i w czasie składania egzaminu będą należały do zgromadzenia zakonnego.

(5) Osobom, które posiadają warunki do przystąpienia do egzaminu pielęgniarского, wojewódzka władza administracji ogólnej wyda, do czasu złożenia egzaminu, czasowe zezwolenie na wykonywanie praktyki pielęgniarской, nie dłużej jednak, jak do dnia 1 stycznia 1939 r.

IV. Postanowienia karne.

Art. 21. (1) Winny przekroczenia art. 5 ust. (1) i (2), art. 6 ust. (4) i art. 10 podlega karze aresztu do 3 miesięcy i grzywny do 3.000 złotych lub jednej z tych kar, jeżeli za czyny te nie grozi kara surowsza.

(2) Do orzekania powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

V. Postanowienia końcowe.

Art. 22. Ilekroć przepisy ustawy niniejszej mówią o pielęgniarkach, uczennicach, dyrektorkach i kandydatkach do szkół pielęgniarских oraz o siostrach zakonnych, przepisy te dotyczą również pielęgniarzy, uczniów, dyrektorów i kandydatów do szkół pielęgniarских oraz braci zakonnych.

Art. 23. Przepisy ustawy niniejszej nie naruszają szczególnych uprawnień, przewidzianych w umowach międzynarodowych, w warunkach i granicach, w umowach tych ustalonych.

Art. 24. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 25. (1) Ustawa niniejsza wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

(2) Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy, normujące wykonywanie praktyki pielęgniarской, a w szczególności przepisy o państwowych egzaminach pielęgniarских.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*
Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorek*

200.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 18 marca 1935 r.

w sprawie zmiany przepisów o opłatach stemplowych.

Art. 1. W ustawie z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 1 wyrazy: „w art. 71, 75, 89, 96, 103 i 109” zastępuje się wyrazami: „w art. 71 w ust. 2, w art. 75 w ust. 4, w art. 89, 96, 101 w ust. 1, w art. 103 i 109”;

2) w art. 8 wyrazy: „(art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. — Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855)” zastępuje się wyrazami: „(art. 16 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855 oraz art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509)”;

3) w art. 30 (w brzmieniu, ustalonym w art. 148 Prawa o notariacie z dnia 27 października 1933 r. Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 609): a) skreśla się w ust. 1 tekst, następujący po punkcie 4, (zaczynający się od wyrazów: „na obszarze zaś”) oraz punkt 5; b) w ustępie przedostatnim oznaczenie: „3, 4 i 5” zastępuje się oznaczeniem: „3 i 4”;

4) w art. 33 w ustępie ostatnim przed tekstem obecnym umieszcza się zdanie następujące: „Podwyższenie kwoty, wymierzonej w przypadkach, przewidzianych w punktach 1), 2) i 3) (wymiar dodatkowy), może nastąpić tylko na skutek późniejszego ujawnienia nowych okoliczności faktycznych lub błędu rachunkowego.”;

5) w art. 46, 73 w pkt. 8, w art. 74, 103, 104, 116, 118 i 137 pkt. 13 oznaczenie: „Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733” zastępuje się oznaczeniem: „Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 55, poz. 495”;

6) w art. 52 punkt 4 (zmieniony na mocy art. LXXVII Przepisów, wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym z dnia 27 października 1932 r., Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 804) otrzymuje brzmienie:

„wyroki, zastępujące umowę o przejście własności rzeczy nieruchomości, wymienione w art. 62 (§ 3) kodeksu zobowiązań z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 598), w art. XLV Przepisów, wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 804) i w art. LIV tychże Przepisów, o ile on wymienia art. XLV, oraz wyroki, uznające własność nieruchomości na podstawie zasiedzenia;”;

7) w art. 54 punkt 4 otrzymuje brzmienie: „tyczące się przejścia własności nieruchomości, mającego na celu regulację wód płynących lub ochronę od powodzi;”;

8) w art. 66 ustęp przedostatni otrzymuje brzmienie: „Za stwierdzenie przelewu wierzytelności (w przypadkach, wymienionych w punktach 1 i 4), uważa się także pismo cedenta, zawiadamiające dłużnika o przelewie, lub pismo dłużnika, zawiadamiające o przyjęciu przelewu.”;

9) w art. 101 ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Umowa ubezpieczenia, zawarta z zagranicznym zakładem ubezpieczeń, nie mającym zezwolenia na działalność w Polsce, podlega — choćby jej pisemne stwierdzenie nie zostało udowodnione — opłacie w wysokości 2% od sumy ubezpieczenia, jeżeli tyczy się przedmiotu, znajdującego się w Polsce, albo jeżeli w Polsce ma mieszkanie lub siedzibę bądź ubezpieczający, bądź osoba, na której rzecz umowa została zawarta. Osoby te oraz właściciel przedmiotu ubezpieczenia, znajdującego się w Polsce, są solidarnie obowiązani do uiszczenia opłaty. Opłata ma być uiszczona przed pierwszym uiszczeniem zakładowi ubezpieczeń należności z tytułu umowy ubezpieczenia; uiszczenie opłaty ma nastąpić w trybie art. 24 (punktu b); w tym celu należy urzędowi skarbowemu bądź złożyć — w oryginale lub w odpisie — pismo, stwierdzające zawarcie umowy, bądź podać pisemnie istotną treść umowy. Nie podlega opłacie umowa o ubezpieczenie przewozowe, jeżeli ani ubezpieczający ani osoba, na której rzecz umowa została zawarta, nie mają w Polsce mieszkania lub siedziby.”;

10) w art. 107 ustęp ostatni otrzymuje brzmienie: „W razie połączenia spółdzielni (art. 107 — 114 ustawy z dnia 29 października 1920 r. Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 55, poz. 495) nie będzie pobrana opłata ani od tej części kapitału, której użyto do przejęcia, ani z powodu przeniesienia majątku spółdzielni przejętej na spółdzielnię przejmującą.”;

11) w art. 114 ust. 1 uzupełnia się następującym zdaniem końcowym: „Jeżeli takie pismo stwierdza umowę, na mocy której strona, przyjmująca dług nowy lub uznająca dawny, jest uprawniona do żąda-

nia świadczenia wzajemnego, to za podstawę wymiaru należy wziąć wartość świadczenia jednej strony; jeżeli wartości świadczeń jednej i drugiej strony nie są równe, to za podstawę wymiaru należy wziąć wartość wyższą.”;

12) w art. 115 ustęp ostatni (zmieniony na mocy art. LXVII Przepisów, wprowadzających kodeks handlowy z dnia 27 czerwca 1934 r. Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 503) otrzymuje brzmienie następujące:

„Obliży na zlecenie podlegają opłacie stempłowej według zasad, przewidzianych dla opłat od weksli w rozdziale dwudziestym drugim. Pierwszy indos na składowym dowodzie zastawniczym (warrancie) podlega opłacie w wysokości 0,1% od kwoty pieniężnej, na której zabezpieczenie ustanawia się na towarze prawo zastawu.”;

13) w art. 122, w punkcie b) ustępu 1, po wyrazach: „50 zł.”, przecinek zastępuje się kropką, a dalszy tekst punktu b) oraz punkt c) skreśla się; w tymże artykule ustęp ostatni otrzymuje brzmienie następujące:

„Wolne są od opłaty: a) weksel płatny zagranicą, jeżeli trasat lub wystawca weksłu własnego ma mieszkanie lub siedzibę zagranicą, b) weksel trasowany, wystawiony zagranicą, jeżeli wystawca ma mieszkanie lub siedzibę zagranicą, a trasat wykonywa w Polsce czynności bankowe. Weksle, wymienione pod a), podlegają jednak opłacie, gdy w Polsce nastąpiła zapłata całkowita lub częściowa, lub gdy przed sąd polski wytoczono skargę o pretesję z weksłu. Miejsca, wymienione obok nazwiska trasata lub wystawcy, jeżeli on w tem miejscu nie mieszka (nie ma siedziby), nie uważa się — celem zastosowania niniejszego artykułu — za miejsce zamieszkania (siedzibę).”;

14) w art. 142, w pkt. 9, po wyrazach: „pomocy kredytowej” wstawia się wyrazy „oraz ulg kolejowych”;

15) w art. 142 umieszcza się nowy punkt 28 w brzmieniu następującem: „28) wnoszone w zakresie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 864) oraz przepisów wykonawczych do tego rozporządzenia.”;

16) w art. 144 punkt 6 otrzymuje brzmienie następujące:

„Z zastrzeżeniem wzajemności: a) państwom obcym, b) szefom oraz funkcjonariuszom uwierzytelnionych przy Rządzie Polskim przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych tudzież misyj zagranicznych, przebywających w Polsce za zgodą Rządu Polskiego oraz prowadzącym z nimi wspólne gospodarstwo członkom ich rodzin, o ile wymienione osoby są obywatelami państwa wysyłającego i należą do uznanego personelu eksterytorjalnego, c) szefom zawodowych przedstawicielstw konsularnych, dopuszczonych do urzędowania w Polsce, będącym obywatelami państwa wysyłającego.”;

17) w art. 156 oznaczenie „(art. 155)” zastępuje się oznaczeniem „(art. 154)”.

Art. 2. W art. 8 ustawy z dnia 12 marca 1932 r. o ułatwieniu spłaty uciążliwych zobowiązań, obciążających gospodarstwa rolne (Dz. U. R. P.

z 1933 r. Nr. 55, poz. 423) ustęp drugi otrzymuje brzmienie następujące: „Opłaty stemplowe według stawek ulgowych, wyżej wymienionych, będą stosowane jedynie do pism, stanowiących tytuł przejścia własności, sporządzony od dnia 1 kwietnia 1935 r. do końca 1937 r.”.

Art. 3. W art. 9 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173) punkt b) otrzymuje brzmienie następujące: „stwierdzające pierwszą po ukończeniu budowy umowę o przeniesienie własności budynku wykończonego i zarazem pierwszy po ukończeniu budowy tytuł przejścia własności danego budynku, jeżeli pismo zostało sporządzone w ciągu lat ośmiu od dnia, w którym zaczęto budynek używać; za wykończony uważa się budynek zdolny do użytkowania.”.

Art. 4. W art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o przejmowaniu na własność Państwa gruntów za niektóre należności pieniężne (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 658) tekst obecny zaopatruje się w oznaczenie „1)” i uzupełnia się następującym nowym ustępem: „2) Decyzja o przejściu jest wolna od opłaty stemplowej.”.

Art. 5. W art. 1 ustawy z dnia 15 marca 1934 r. w sprawie ulg w zakresie opłat stemplowych od pism, stwierdzających czynności prawne, związane z portami polskiego obszaru celnego (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 239), po wyrazach: „przedsiębiorców okrętowych” umieszcza się przecinek, a wyrazy: „i maklerów okrętowych” zastępuje się wyrazami: „maklerów okrętowych i przedsiębiorstwa składowe”.

Minister Skarbu władny jest zwolnić od opłaty stemplowej, przewidzianej w art. 93 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413), dokumenty przewozowe, dotyczące się przesyłek kolejowych z portów polskiego obszaru celnego do stacji kolejowych zagranicznych, jeżeli przesyłka nadeszła do portu drogą morską, lub przesyłek kolejowych ze stacji kolejowych zagranicznych do portów polskiego obszaru celnego, jeżeli przesyłka ma być z portu wywieziona drogą morską.

Minister Skarbu władny jest obniżyć opłaty stemplowe od weksli, sporządzanych w związku z finansowaniem eksportu lub zupełnie zwolnić takie weksle od opłaty.

Art. 6. Punkt 9 art. 1 ustawy niniejszej będzie miał zastosowanie również do umów ubezpieczenia, wymienionych w powołanym przepisie, a zawartych przed ogłoszeniem ustawy niniejszej, jeżeli po jej ogłoszeniu zostanie uiszczona należność z tytułu takiej umowy bądź na rzecz zakładu ubezpieczeń, bądź przez ten zakład. Opłata ma być uiszczona przed pierwszym uiszczeniem wymienionej należności z tytułu umowy. Bez względu na to, czy umowa ubezpieczenia została zawarta przed ogłoszeniem ustawy niniejszej czy po jej ogłoszeniu, termin uiszczenia

opłaty stemplowej upływa nie wcześniej niż w miesiąc po ogłoszeniu niniejszej ustawy.

Art. 7. W przypadkach, przewidzianych w punkcie b) działu A pozycji 45 taryfy należnościowej, ustalonej ustawą z dnia 13 grudnia 1862 r. (austr. Dz. P. P. Nr. 89), pobiera się — zamiast należności stosunkowej w wysokości 1½% od wartości — należność stosunkową od wartości według stopy, przewidzianej w obowiązujących przepisach celem ustalenia taksy pisarza hipotecznego od wniosku o przepisanie tytułu własności. Jeżeli wpis prawa własności opiera się na dziedziczeniu, zapisie lub darowiznie, to za podstawę wymiaru należności, zastępującej należność w wysokości 1½%, bierze się różnicę między pełnym szacunkiem danej nieruchomości, ustalonym celem wymiaru podatku spadkowego bądź podatku od darowizny, a przypadającą na daną nieruchomość stosunkową częścią ogólnej sumy długów i ciężarów, ustalonej celem wymiaru podatku spadkowego bądź podatku od darowizny, oraz stosuje się stopę taksy pisarza hipotecznego, przewidzianą dla regulacji spadku.

Art. 8. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia — z wyjątkiem punktów 6 i 8 art. 1, które wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *W. Sławek*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

201.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 22 marca 1935 r.

o majątkach, pozostałych po b. ziemstwach i innych b. zrzeczeniach publiczno-prawnych.

Art. 1. (1) Majątek, pozostały po b. ziemstwach powiatowych i gubernjalnych, b. zarządach gospodarstwa ziemskiego, b. gubernjalnych komitetach zarządzających, b. urzędach opieki społecznej, tudzież b. instytucjach i organizacjach stanowych szlacheckich, przechodzi na własność tych powiatowych związków samorządowych, na obszarze których się znajduje.

(2) Jeżeli majątek ten znajduje się na obszarze miasta wydzielonego z powiatowego związku samorządowego, przechodzi on na własność tego powiatowego związku samorządowego, którego władze mają siedzibę w danym mieście.

Art. 2. Nieruchomości, pozostałe po wymienionych w artykule poprzedzającym zrzeczeniach pu-